πειὰ τὶς ἀνησυχίες μου. Σήμερα βγῆκε πρωΐ. Ἀνήσυχος χωρὶς νὰ ξέρω καὶ γὼ γιατί, παρασυρόμενος ἀπὸ ἀγνώστους καὶ ἀορίστους φόβους βγῆκα μαζύ της. Ἤρθε ἐδῶ. Κατόπιν βγῆκε πάλιν. Ἤθελα νὰ τρέξω κοντά της, μὰ συγκρατήθηκα. Ἐντράπηκα. Ἐσκέφθηκα νὰ ρθῶ ἐδῶ σὲ σᾶς καὶ νὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ μοῦ πῆτε τὶ συμβαίνει. Καὶ νά... Σᾶς παρακαλῶ... Πέστε μου τὶ ξέρετε ;...

— Φίλε μου, τὶ εἶνε αὐτὰ ποὺ λέτε ; Τὶ θέλετε νὰ ξέρω ; Ἔχετε παραξηγήσει φαίνεται τὴ φτωχή μου φίλη. Ἡ γυναῖκα σας δὲν ἔχει ἀλλάξει καθόλου.

— Τὸ λέτε σεῖς αὐτό. Κι' ἂν ἀγαπᾶ κάποιον ;...

— Παρεξηγήσεις καὶ τίποτε περισσότερο. Αὐτὸ εἶνε ὅλο... Ἐμεῖς ἡ γυναῖκες ἔχουμε περιόδους νεύρων. Μελαγχολοῦμε χωρὶς λόγο. Καταντοῦμε ἀγνώριστες. Κάτι τέτοιο θὰ συμβαίνῃ καὶ στὴ Λιάνα...

— Μακάρι νὰ εἶνε ἔτσι. Ἐν τούτοις...

— Τὶ θέλετε νὰ πῆτε ;

— Ἀνησυχῶ τρομερά. Ποῦ ἔχει πάει ; Γιατὶ δὲν γύρισε ἀκόμα;

— Μὴ ἀνησυχῆτε δὰ καὶ τόσο. Νὰ δῆτε ποὺ θᾶρῃ ἀπὸ στιγμὴ σὲ στιγμή, ὅλα θὰ ἐξηγηθοῦν καὶ θὰ τὸ μετανοιώσετε ποὺ τὴν ὑποψιαστήκατε...

Ἔξαφνα ἦρθαν καὶ μὲ εἰδοποίησαν πὼς κάποιος μὲ ζητεῖ. Ὁ κ. Σαβὰζ ὑποψιάσθηκε. Τοῦ ζήτησα συγνώμην καὶ βγῆκα. Ἦταν ὁ θυρωρός. Μοῦ εἶπε πὼς ἔδωσε τὸ γράμμα μου καὶ πὼς ἡ Λιάνα θὰ γύριζε ἀμέσως.

Ὅταν ξαναμπῆκα στὴν αἴθουσα ὁ κ. Σαβὰζ μὲ κύτταξε πάλι κατάματα, ζητῶντας νὰ μαντέψῃ τὰς σκέψεις μου.

— Ἦταν μιὰ μικρὴ ἐργάτις ἀπ' τὴ μοδίστα μου, τοῦ εἶπα. Καθῆστε ὅμως... Γιατὶ ἐξακολουθῆτε νὰ πηγαίνετε ἐπάνω-κάτω ; Δὲν ἐβεβαιωθήκατε, δὲν ἡσυχάσατε ἀκόμα ;

— Δὲν θὰ ἡσυχάσω, μοῦ ἀπάντησε στενάζοντας, ἂν δὲν δῶ τὴ Λιάνα, ἂν δὲν μιλήσω μαζύ της.

— Ἂν ἔχετε λίγη ὑπομονὴ θὰ γίνῃ κι' αὐτὸ σὲ λίγα λεπτά. Δὲν ὑποθέτω ν' ἀργήσῃ ἡ Λιάνα περισσότερο...

Ἐκάθησε πλάϊ στὸ τζάκι σιωπηλός, χωρὶς νὰ λέῃ λέξι, βυθισμένος σὲ σκέψεις...

Ἐκάθησα ἀντίκρυ του ἔχοντας τεντωμένο τὸ αὐτί, περιμένοντας ν' ἀκούσω τὸ κουδοῦνι νὰ χτυπᾶ.

Εἶχα εἰδοποιήσει τὴν καμαριέρα νὰ πῇ τῆς Λιάνας μόλις θᾶρχοταν πὼς ὁ ἄντρας της περιμένει ἀκόμη ἐπάνω...

Ἤμουν βεβαία πὼς δὲν θ' ἀργοῦσε καὶ πολύ. Ἀρκεῖ μόνον νὰ εὕρισκε μιὰ σωστὴ καὶ λογικὴ δικαιολογία γιὰ τὸν ἄντρα της...

Ὁ κ. Σαβὰζ μ' ἐκύτταζε κάθε τόσο λοξά, μὲ τὴν ἄκρη τοῦ ματιοῦ. Μ' ὅσα κι' ἂν τοῦχα πεῖ, δὲν εἶχε καθησυχάσει. Ὑποπτευόταν !...

Ἔξαφνα ἀκούσαμε νὰ χτυπᾶ τὸ κουδοῦνι, γοήγορα, νευρικά, παρατεταμένα. Ὁ κ. Σαβὰζ ἀνεπήδησε σᾶν νὰ ξυπνοῦσε ἀπὸ κάποιο ὄνειρο.

Σηκώθηκα ἀμέσως ἐπάνω, ἕτοιμη νὰ τρέξω ἔξω.

— Εἶνε ἡ Λιάνα ! εἶπε ὁ κ. Σαβὰζ ἀνήσυχος κι' ἀνυπόμονος.

— Ὑποθέτω, τοῦ εἶπα. Καθῆστε νὰ πάω νὰ δῶ. Μὴ κάνετε ἔτσι.

— Ἐπιτρέψτε μου νὰ ρθῶ μαζύ σας.

Μοῦ τῶπε αὐτὸ μ' ἕνα τρόπο ποὺ δὲν ἔπαιρνε ἀντίρρησι. Γιὰ νὰ τὸν κάμω νὰ πιστέψῃ πὼς δὲν συνέβαινε τίποτε τὸ ὕποπτο, τὸν ἄφησα νὰ μὲ ἀκολουθήσῃ.

Προχωροῦσαμε πρὸς τὸ κοριντόρ, ὅταν ἀκούσαμε κάποιον ν' ἀνεβαίνῃ βιαστικά.

Ἦταν ἡ Λιάνα !

Ἀνεγνώρισα τὸ βάδισμά της.

Τὸ ἴδιο συνέβη φαίνεται καὶ μὲ τὸν κ. Σαβάζ, ὁ ὁποῖος προχώρησε χωρὶς δισταγμὸ ἐμπρός.

Ἔξαφνα ἄνοιξε ἡ πόρτα καὶ παρουσιάστηκε ἡ Λιάνα, ταραγμένη, ἀνάστατη. Μόλις εἶδε τὸν ἄντρα της προχώρησε πρὸς αὐτὸν ἐκφωνίζοντας συγκινημένα :

— Ἐρνέστε ! Εἶσαι ἐδῶ ; Ἀ ! πόσο εἶμαι εὐτυχισμένη !... Λίγο ἔλλειψε νὰ μὴ σὲ ξαναδῶ πειά... Ἐγύρισε ἔπειτα πρὸς τὸ μέρος μου κ' ἐξακολούθησε στὸν ἴδιο τόνο :

— Δόστε μου ἕνα ποτῆρι νερό. Ἀγαπητή μου, λίγο νερὸ σὲ παρακαλῶ. Ἄχ ! πόσο φοβήθηκα ! Καὶ τὸ χέρι μου :... Θεέ μου ! τὶ τρομερὸ ποὺ ἦταν !...

Ὁ κ. Σαβὰζ τὴν κυττοῦσε ἐμβρόντητος.

Κ' ἐγὼ τὰ εἶχα χαμένα.

Μιλοῦσε σοβαρῶς ;

Μποροῦσε νὰ ὑποκρίνεται τόσο φυσικά, τόσο ἀβίαστα ;

Τὰ φορέματά της ἦσαν ἄνω--κάτω, λασπωμένα καὶ βρεγμένα. Τὸ χέρι της, ἀπ' τὸ κάτω μέρος τῆς παλάμης ὡς τὸν καρπὸ ἦταν σχισμένο καὶ καταματωμένο !...

Εἶχα βεβαιωθεῖ πειὰ ὅτι κάτι σοβαρό, κάτι τὸ ἔκτακτο τῆς συνέβη καὶ περίμενα ν' ἀκούσω τὶ θὰ ἔλεγε...

(Ἀκολουθεῖ)

Κι' ἂν ἀγαπᾷ κάποιον ;...

ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Πουλὶ μὲ κεφάλι... φάλαινας !

Στὸν ζωολογικὸ κῆπο τοῦ Λονδίνου βρίσκεται ἕνα ἀπὸ τὰ πιὸ τερατώδη πουλιὰ ποὺ ὑπάρχουν στὸν κόσμο. Φανταστῆτε ὅτι ἔχει κεφάλι... φάλαινας ! Τὸ παράδοξο αὐτὸ τέρας τὸ ἀγόρασε στὸ Σουδὰν ἕνας ἄγγλος ἀξιωματικός ἀπὸ ἕναν ἰθαγενή. Ἡ ὅλη του ἐμφάνισις εἶνε ὅ,τι γελοιωδέστερο καὶ ἀντιαισθητικότερο μπορεῖ νὰ φαντασθῇ κανείς. Τὸ ἄνω μέρος τοῦ σώματός του σκεπάζεται ἀπὸ ψτερὰ γαλάζια. Γαλάζιες εἶνε καὶ ἡ ψτεροῦγες του, οἱ ὁποῖες ὅμως εἶνε ἐπίσης στολισμένες καὶ μὲ λευκὲς στρογγυλὲς ροῦλες. Τὰ πόδια του εἶνε μαῦρα, τὸ στῆθος γκρίζο, τὸ ράμφος του χρώματος καφὲ σκούρου, τὸ ἀριστερό του μάτι καφὲ ἀνοιχτοῦ καὶ τὸ δεξί του πρασίνου !...

Τὸ περίεργο αὐτὸ καὶ πολυχρωμότατον πουλὶ ὀνομάζεται «βασιλικὸς φαλαινοκέφαλος» καὶ ἀπαντᾶται σὲ ὁλόκληρα κοπάδια στὶς ἑλώδεις ὄχθες τοῦ Ἄνω-Νείλου, καθὼς καὶ πολλῶν παραποτάμων του. Ὁ τρόπος κατὰ τὸν ὁποῖον πετοῦν καὶ περπατοῦν οἱ βασιλικοὶ φαλαινοκέφαλοι εἶνε περιεργότατος. Ὅταν τρομάξουν πετοῦν πάνω ἀπ' τὸ νερὸ τῶν ποταμῶν, γιὰ νὰ φτάσουν στὴν ἀντικρυνὴ ὄχθη. Δὲν τὰ βγάζουν ὅμως πέρα. Κουράζονται εὐκολα—τοὺς βαραίνει φαίνεται τὸ χοντρό τους κεφάλι—καὶ πέφτουν στὸ νερό, ὅπου καὶ πνίγονται ! Τὸ πέταγμά τους εἶνε συνήθως χαμηλὸ καὶ ὀλιγόστιγμον. Ὅταν ὅμως ἀκούσουν κοντά τους καμμιὰ τουφεκιά, ὁ τρόμος τοὺς ἀναγκάζει ν' ἀνοίξουν τὰ ψτερά τους νὰ πετάξουν καὶ νὰ φτάσουν σὲ μεγάλα ὕψη ἀπ' ὅπου, ἀφοῦ διαγράψουν δυό-τρεῖς κύκλους στὸν ἀέρα, κατεβαίνουν καὶ κάθουνται στὶς κορυφὲς τῶν ψηλότερων δέντρων. Μένουν ἐκεῖ ἀρκετὴ ὥρα, κατοπτεύουν τὰ πέριξ καὶ ξανακατεβαίνουν στὰ ἕλη τους ὅταν βεβαιωθοῦν ὅτι κάθε κίνδυνος ἐξέλιπε. Ἡ κυριωτάρα τους τροφὴ εἶνε τὰ ψάρια.

Ὁ... «Σιωπηλὸς Ναός» !

Στὸ Σικάγο τῆς Ἀμερικῆς (ποῦ ἄλλοῦ !) ὑπάρχει ἕνας πρωτοτυπότατος ναός. Μέσα στὸν ναὸν αὐτὸν βασιλεύει καὶ κατὰ τὰς ἡμέρας ποὺ ψάλλεται ἡ λειτουργία ἀκόμη, ἄκρα σιωπή. Δὲν ἀκούγεται ὁ παραμικρὸς ἦχος φωνῆς. Οἱ παπάδες διαβάζουν τὸ εὐαγγέλιο καὶ τελοῦν τὴ λειτουργία... «ἀπὸ μέσα τους»—ὅπως λένε κοινῶς—οἱ δὲ πιστοί, σ' ὅλο αὐτὸ τὸ διάστημα, μένουν ἐπίσης σιωπηλοί, βυθισμένοι στὴν ἀνάγνωσι τοῦ σχετικοῦ μέρους τῆς «Γραφῆς». Ἡ ἐκκλησία αὐτὴ εἶνε ἀγγλικανικὴ καὶ ὀνομάζεται «Ναὸς τῶν Ἀγγέλων Πάντων». Ὁ λόγος δὲ γιὰ τὸν ὁποῖο βασιλεύει εἰς αὐτὸν ἀπολύτως σιωπή, εἶνε, ἁπλούστατα, ὁ ἑξῆς :

Ἱερεῖς καὶ πιστοὶ εἶνε... κωφάλαλοι !

Ὁ παράδοξος αὐτὸς ναὸς ἐκτίσθη πρὸ 52 ἐτῶν. Δὲν ἐτελεῖτο ὅμως καὶ τόσο συχνὰ εἰς αὐτὸν λειτουργία, γιατὶ οἱ κωφάλαλοι παπάδες εἶνε εἶδος κάπως σπάνιο !... Ἀπὸ τὸ 1908 ὅμως μέχρι σήμερα, στὴν ἐκκλησία αὐτὴ ἱερουργεῖ ἕνας περίφημος κωφάλαλος παπᾶς, ὁ αἰδεσιμώτατος Τζὼρτζ Φλίκ. Πλέον τῶν 150 πιστῶν γεμίζουν, κάθε Κυριακή, τὸν μικρὸ χῶρο τῆς ἐκκλησίας. Μετὰ τὴν Θεία Λειτουργία, ὁ αἰδεσιμώτατος Φλίκ, ἀνεβαίνει στὸν ἄμβωνα καὶ ἀπὸ κεῖ... ἀπαγγέλλει τὸ κήρυγμα τῆς ἡμέρας μὲ τὶς γνωστὲς συνθηματικὲς χειρονομίες τῶν κωφαλάλων. Καὶ τὸ εὐλαβὲς ἐκκλησίασμα τὸν ἀντιλαμβάνεται καὶ τὸν κατανοεῖ θαυμάσια...

...Καὶ ὀλίγη πρωτότυπη μαγειρική

Ἔτυχε νὰ φᾶτε ποτὲ... φιλέτο λεονταριοῦ ἢ... κοτολέττες λέαινας ; Ὄχι ! Ἐ, τότε λοιπὸν γάσατε ! Γιατί, καθὼς τοὐλάχιστον ἀναφέρει ἕνα τελευταῖο γαλλικὸ ἐπιστημονικὸ περιοδικό, τὸ κρέας τοῦ λεονταριοῦ εἶνε κάτι τὸ ἐξαίσιο στὴ γεύσι, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸ κρέας ἄλλων ἀγρίων ζώων, τῆς τίγρεως π. χ., τὸ ὁποῖο εἶνε... ἀηδέστατο !

Τὸ ἐν λόγῳ περιοδικὸν παραθέτει καὶ ἄλλες σχετικὲς πληροφορίες οἱ ὁποῖες, εἰμεθα βέβαιοι, θὰ ἐνδιαφέρουν ἐξαιρετικὰ τοὺς... κοιλιοδούλους ἐκ τῶν ἀναγνωστῶν μας.

Πρῶτα-πρῶτα συνιστᾶ θερμῶς τὸ κρέας τοῦ... ρινοκέρου, τὸ ὁποῖον ὅταν μαγειρευθῇ, γράφει, ἐπιτυχῶς ἀπὸ κανέναν εἰδικὸν ἰθαγενῆ μάγειρα, μοιάζει ὑπερβολικὰ στὴ γεύσι μὲ χοιρινὸ ψητό !

Ἐὰν ὅμως σᾶς πέρτει δύσκολο κάπως τὸ νὰ προμηθευθῆτε κρέας ρινοκέρου, ἤ, τότε μπορεῖτε νὰ δοκιμάσετε, συνεχίζει τὸ γαλλικὸν περιοδικόν, ποδαράκια καὶ... «προβοσκίδα»... ἐλέφαντος, τὰ ὁποῖα εἶνε—τονίζει—ἐξαίρετος μεζές ! Τὸ κρέας τοῦ ἐλέφαντος μοιάζει στὴ γεύσι μὲ τὸ κρέας τοῦ μόσχου καὶ εἶνε τρυφερότατο !

Τὸ ὡραιότερο ὅμως καὶ γευστικώτερο ἀπὸ ὅλα αὐτὰ τὰ φαγητά, ξέρετε ποιό εἶνε ; Ἀπλούσταφ' : Ἐκεῖνο ποὺ παρασκευάζεται μὲ κρέας... φειδιοῦ ! ὄχι βέβαια ἐκ τῶν φαρμακερῶν !... Ἂν λοιπὸν μαγειρέψουν κρέας φειδιοῦ καὶ σᾶς τὸ δώσουν νὰ τὸ φᾶτε μὲ κλειστὰ μάτια, θὰ στοιχηματίσετε ὅτι πρόκειται περὶ καλομαγειρευμένου λαγοῦ !
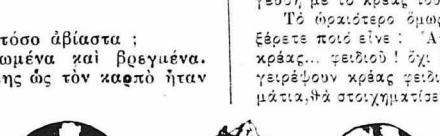
Ὥστε, λοιπόν, ἐμπρός ! Τί περιμένουν οἱ κοιλιοδουλοί μας γιὰ ν' ἀρχίσουν νὰ μαγειρεύουν λεοντάρι μὲ τὶς μπάμιες, ρινόκερω ψητό, προβοσκίδα ἐλέφαντος... τηγανιτὴ καὶ φειδι... σαλμί ; !...